

Vóór de plechtigheid instrueert Dijkema
promovendus Hans Smit en diens paranimfen:
klein ballet voor drie heren in rokkostuum.



ten eerder die middag twee promovendi op het moment waarop zij de aula moesten betreden. "Een ouderwets zweetkamertje waar promovendi moeten wachten, hebben we niet meer. Vroeger was dat er wel, maar nu zitten de leden van de promotiecommissie in hun eigen faculteitskamer en de promovendus in het vertrek dat het dichtst bij de aula ligt. Het oude zweetkamertje is ehbo-kamer geworden. Een kwestie van ruimtegebrek."

Daarom kijkt microbioloog en doctor in spe Smit tijdens het wachten aan tegen het rode behang en plafond van de medische faculteit, terwijl de leden van zijn promotiecommissie een paar deuren verderop in een kamer zitten die is uitgevoerd in het zachtgeel van wis- en natuurkunde. In de oude houten kasten die in beide kamers staan, hangen de toga's van de hoogleraren; ernaast de dozen waarin zij hun baretten bewaren; aan het plafond een stevige kroonluchter.

Knots

Die sfeer van academische traditie brengt Dijkema in de juiste stemming om terug te kijken op de historie van zijn beroep. De eerste Groninger pedel, vertelt hij, werd al aangesteld door *Ubbo Emmius*, de eerste rector van wat nu de Rijksuniversiteit Groningen is. Deze verre voorganger van Dijkema had vooral tot taak het gepeupel op afstand te houden wanneer Emmius zich door de stad begaf, op weg van zijn woning naar de universiteit. Een pedel had daartoe destijds dan ook geen fraaie staf maar een stevige knots in handen. Met enige trots vertelt Dijkema over de jaarlijkse Pedellendag; vorig jaar was Groningen aan de beurt om die te organiseren: "Een stuk of veertig collega's uit het hele land, en ook van de Belgische universiteiten van Diepenbeek en Gent, kwamen naar Groningen om ervaringen uit te wisselen en natuurlijk ook om met elkaar een gezellige dag te hebben. We hielden het op 27 augustus. Wie dat wilde kon de volgende dag mooi het feest van *Bomm'n Berend*, het Groninger Ontzet dus, meemaken."

Uiteraard heeft Dijkema, net als alle andere conciërges, naast ceremoniële taken ook heel praktische werkzaamheden te verrichten. Hij moet de stoelen in de aula zodanig opstellen, dat rector, hoogleraren en promovendus hun juiste plek krijgen. Dat verschilt per gelegenheid; de opening van het Academisch Jaar vraagt om een heel andere opstelling dan een promotie. Ook is hij verantwoordelijk voor het veilig opbergen van de tassen die promovendus en paranimfen bij zich hebben. En wanneer er per ongeluk een verkeerd schema is opgesteld en er tegelijkertijd een bul-uitreiking en een promotie in een faculteitskamer staan gepland, moet hij improviseren en door snel ingrijpen een algehele chaos voorkomen. Daarnaast rekent Dijkema het tot zijn taak om desgewenst de ouders van een promovendus wat wegwijs te maken. Die zijn vaak minstens zo zenuwachtig als de promovendus zelf. Wegwijs maakte hij ook *Ed Nippels*, voorzitter van het Wereld Natuur Fonds, die enige